

Izhaja razen ponedeljka in dneva po
prazniku vsak dan.

Uredništvo in upravnništvo: KRŠKO.

Naslov za dopise: »Naprejš«, Krško.
Ček rač. št. 11.959.

NAPREJ

Stane mesečno 20 Din,
za inozemstvo 30 Din.

Oglasi: prostor 1×87 mm 1 Din.

Dopise frankirajte in podpisujte,
sicer se ne priobčijo. Rokopisi se
ne vračajo.

Reklamacije za list so pošt. proste.

Glasilo Socialistične stranke Jugoslavije.

Letnik V., šte. 37.
Četrtkova številka »Naprejš«
izhaja kot tednik:

LJUDSKI GLAS

Glasilo Kmetско-delavske zveze.

Stane letno 48 Din, — mesečno 4 Din.

Ne demagogi, ampak mi de- lavci sami!

Slovensko delavstvo je postalo v politiki ve-
činoma apatično. Stopili so med to ubogo paro de-
magogi ravno v času, ko se je začelo delavsko
gibanje razvijati in so si proletarci ustanavljali po-
litične organizacije, da dobijo čim večji vpliv. Po
zaslugi demagogov in njih bobnečih fraz je delav-
stvo nasledlo nastavljenim limanicam in enotna or-
ganizacijska fronta se je razbila v času, ko je bila
večina slovenskega proletarskega ljudstva v njej
organizirana. Ultrarevolucionarji so momentano pri-
dobili večino, toda svojega uspeha, 60 mandatov,
niso znali uporabiti in izkoristiti v prid delavskega
razreda, temveč so še nadalje sanjariji o nekih so-
vetjih in svetovni revoluciji in tako so nam s svo-
jo nezmiselnostjo pripomogli do zakona o za-
ščiti države, vladi pa so dali povod, da jih je krat-
koma poslala domov in v ječe.

Posledice tega dela se kažejo sedaj v vedno
očitnejši luči. Ko je vlada razpustila komunistično
stranko, so začeli njeni voditelji v čudni pomeša-
nosti z vladnimi agenti (Štefanovič!) agitirati za ne-
politično organizacijo, za „neodvisnost“ od vsake
stranke, za samo stanovsko organizacijo. Tudi tem
frazam je delavstvo nasledlo. Spusti se danes v
debatu z večino delavnega ljudstva, pa dobiš odgo-
vor: Kaj politika! Glavna stvar je zame kruh, vse
drugo me ne briga. Politika nas je prevarala, da
smo bili vedno tepeni. — Gotovo, to je treba pri-
znati, da je bilo tako, toda nič manj si ne smemo
utajevati, da izkazuje delavska politika celo vrsto
neuspehov samo zato, ker jo bilo — delavstvo za-
njo premalo zrelo, zato pa njegovi zvodniki pre-
več.

Pa ne bom tega podrobneje raziskoval, ker bo
znala zgodovina dati točnejše odgovore. Gre samo
za razmere, kakor so danes. In te so dovolj žalost-
ne. Imeli smo na primer v zadnjih dveh mesecih
gibanje dveh najmočnejših delavskih mas, železni-
čarjev in rudarjev. Železničarji so uprizorili 24 urno
protestno stavko, s katero so hoteli demonstrirati
svojo edinost. Ali, žal, tudi tukaj je bila skoro po-
polna polomija razen na južni železnici. Državni že-
lezničarji in večina poštinih, carinskih in drugih jav-
nih nameščenecv pa je pokazala, da se danes pro-
letariat niti za svoj kruh ne zna več boriti. Sledil
je štrajk v mariborskih železniških delavnicah, toda
odgovor merodajnih faktorjev je bil nanj ves dru-
gačen, nego bi mogel biti v normalnih razmerah.
Namesto da bi dali sužnjem vsaj kosček pravic, ki
jim gredo za pošteno delo in za moč, ki jo dajejo
na razpolago vsej državi, so delavstvo izprli in de-
loma odpustili. Kje je vzrok tem porazom?

Odgovor je lahek za vsakogar, ki pozna
mržnjo in nezavednost proletarskega ljudstva na-
sproti razredni politični organizaciji. Preslepljeno je,
da je mogoče zmagati brez lastnih političnih razred-
nih organizacij, ki so potrebne prav tako, kakor
strokovne, da vodijo boj za dosegajočih boljših življen-
skih pogojev in proti kapitalistični reakciji. Proleta-
riat je pozabil na svoj razredni ponos. Danes si
neki Žeboti, Kremžarji in drugi eksponenti čisto ka-
pitalističnih strank lastijo pravico „brani“ to ne
samo ubogo, ampak tudi nerazsodno paro samo za-
to, ker so prišli taki demagogi in take stranke po
neuvrednosti revnega ljudstva kot večina v narod-
no skupščino. Skoro da ga ni shoda in sestanka,
kjer bi ti kapitalistični rešitelji ne nastopali roko v
roki z neodvisnimi razdirači z blestečimi obljubami,
provocirali čisto hrezniselnost in neorganizirano gi-
banja in potem, ko se zaželjeni neuspehi pokažejo,
izginili za prizorišče in zvrčali krivdo na druge, ki
se pri teh blaznih provokacijah sploh niso udelež-
vali. Neorganizirano stavko v mariborskih delavni-
cah so vodili od vsega začetka Žeboti in Žorge,
ampak berite torkovega „Slovenca“, pa se boste
strmeč prepričali, kako daje „delavskim“ voditeljem
— seveda ne klerikalnim — hinavske pouke, naj
ne vodijo delavstva v propast. O ti ne samo teles-
no, ampak tudi na duhu uboga para, da nič ne vi-
diš, nič ne slišiš, kako se zločinci nad teboj sme-

jejo, ker jim greš vselej tako brez premisleka na
lim! Kakšni tvoji rešitelji pa naj bodo to, ki hočejo
zastopati vse stanove enako, od delavca do kapi-
talista, od kočarja do velikega gruntarja, od tvoje
revščine do svojih lastnih debelih moženj? Kako
naj te zastopajo zastopniki strank, ki imajo te točke
v svojem programu? Vsa rešitev leži v lastnih gla-
vah, proletarci, ne pa v tem, da se pehate od ene-
ga demagoga do drugega demagoga. Rudarska
stavka traja že 7 tednov. Po zakonu bo primorana
vlada poseči vmes. Kako bo posegla, v prid rudar-
jem ali proti njim, je še vprašanje. Bolj verjetno je
drugo. [Se je že davno zgodilo. Ne samo, da je
prepovedala shode, ampak je že celo zaplenila ru-
darjem stavkovne fondе! Op. ur.] Ali mislite, da se
beograjski ministri naših klerikalcev kaj boje? Ka-
kor volk volka! Saj se baš zadnje čase z njimi po-
gajajo, da bi jih pritegnili v — vlado! Volk volka
pozna, in volk volka ne požre, pač pa se oba spra-
vita na ovco. Jutri mogoče že doživimo, da tisti, ki
hočejo biti danes nekaki izveličarji delavstva, to de-
lavstvo prodajo za par ministrskih korit. Te izkuš-
nje, zlasti s klerikalne strani, bi delavstvo že mo-
ralo imeti. Kaj pa je Zaloška cesta drugega nego
taka izkušnja? In tisti, ki se pehate za radikalnimi
izveličarji, nekdanjimi komunisti in dezertjerji iz so-
cialističnih vrst: ali niso bili radikalci tisti, ki so
skupaj z demokrati in narodnimi sociji skovali in
uveljavili obznane ter „zaščito“ države proti delav-
stvu? Rudarji bodo doživeli prevaro, če bodo ko-
ličkaj verjeli radikalcem! Železničarji so jo že.
Vprašanje je samo v tem, kaj se bodo iz tega na-
učili.

Pamet skup! Ne demagogi, ne voditelji, ne
buržujске stranke vas ne bodo rešile. Sami se mo-
rate rešiti v organizacijah, ki vam dajejo jamstvo,
da vas ne more noben goljuf ogoljufati, v organi-
zacijah, ki postavljajo do vas samo tako zahtevo,
da izvršujete svoje dolžnosti in kontrolirate njihovo
delo, da postavite pod kap vsakega goljufa, ki bi
hotel na vaš račun živeti in uživati slavo. Oglejte
se naokrog, katere politične organizacije vam nu-
dijo takih jamstev. Biti morajo edino delavske, raz-
redne, socialistične, na vsak način pa ne tako so-
cialistične, da imajo v njih prvo in glavno besedo
„socialistični“ advokati, priznani koruzniki in gugači
od leve na desno in od desne na levo.

Po mojem mnenju so to organizacije SSJ in
KDZ. Jaz sem se odločil za tisto, ki je bila od de-
lavstva ustanovljena in potrjena na treh kongresih,
ne za tisto, ki so jo hoteli nekateri od tega delav-
stva nagnani koruzni voditelji zadnjič ustanoviti v
Celju, pa sedaj že sami priznavajo, da so rodili
mrtno dete. Pa vsak naj se odloči po svoji vesti.
Študiraj, primerjaj, dolgo se ti odločati ne bo treba!
R. c.

Tako podira socializem preteklost.

[Slika iz Nemške Avstrije.]

V Nemški Avstriji so se te dni izvršile volitve
v vojaške svete. Avstrija ima kakor znano, svojo
vojsko, ki se pa razločuje od vseh drugih prvič po
tem, da sme obsegati le določeno število mož, ki
ga je priznala veleposlaniška konferenca, drugič po
tem, da se rekrutira le iz dobrovoljcev, ki si izbe-
rejo vojaški stan v pomanjkanju in namesto drugih,
tretjič, da opravlja še vsa drugačna dela nego dru-
ge vojske, n. pr. reševalna in varnostna, četrtič, da
skrbijo za splošno in telesno izobrazbo njenih čla-
nov s celo vrsto raznih šol, tečajev, predavanj in
knjižnic, petič, da odloča o svoji usodi in o svojih
predstojnikih oficirjih članstvo samo, zato ker je
organizirano v posebne strokovne organizacije in
ga po garnizijah zastopajo izvoljeni zaupniki prav
kakor v kakšnem industrijskem obratu! Vidite torej,
da to ni vojska v navadnem smislu besede, temveč
vse prej nekako z demokratičnim duhom prešinjena
varnostna ustanova.

Ta demokratični sistem je delo avstrijske so-
cialistične stranke, ko je v prvih letih po prevratu

imela državno oblast v svojih rokah. Ko so prišli
po prvih državnozbornskih volitvah z veleindustrijs-
kimi, velebankarskimi in veleposestniškimi buržuji
zvezani krščanski socialci do vlade, so skušali se-
veda na vse kriplje, da to demokracijo zlomijo in
uvedejo spet staroavstrijski militarizem. Najprvo so
začeli s pravcatimi pogoni na razredno zavedno
moštvo, izdajali so naredbe, ki so uvajale stari drill,
stare uniforme, stare manire s povelji in pozdravi,
celo z uvedbo starih monarhističnih koračnic so jo
hotel napoditi — popje vedo, da tako slabe muzike
nobena, na ušesih zdrava demokracija ne prenese.
Ustanovili so rumeno krščansko in monarhistično-fa-
šistovsko „strokovno“ organizacijo za svoje prote-
žirance, na višja mesta so vrnili seveda svoje pla-
čance, pri vsakoletnih naborih pa so sprejemali take
elemente, ki so se jim zdeli „zanesljivi“. Vse zama-
n. Svojo organizacijo so se avstrijski vojaški delavci
zmagovito ubranili vseh reakcionarnih atentatov pa-
pistovskega in judovskega kapitala. Volitve so temu
dokaz, ker danes imajo socialisti v vojski večjo
moč, nego so jo imeli celó ob začetku. Seveda,
ljudstvo tam ni tako neumno kakor pri nas in vidi,
kako dela črni Rim povsod in vedno roko v roki
z njegovimi pijavkami. Evo števil: od vseh 15.269
oddanih glasov je dobila razredna vojaška organi-
zacija 14.215, komaj 1054 pa krščanski socialci.
241 socialističnih zaupnikov zastopa danes avstrijs-
ke vojaške, klavni 4 pa črne koritarje! Celó med
oficirskimi namestniki so dobili socialisti 8 zastop-
nikov proti 31 zastopnikom katoliške in monarhistič-
ne oficirske koalicije. To je za klerikalce in vse
avstrijske meščane hud polom, predokus k tistemu,
kar se bo zgodilo z Avstrijo po novih državnozbor-
skih volitvah v oktobru tega leta. Avstrija bo prva
država, ki dobi z mirnim razvojem čisto socialistično
vlado!

Če smo o tem podrobneje govorili, nismo sto-
rili tega zato, ker bi se navduševali za kakršnekol-
i oborožene formacije, pač pa zato, da pokažemo tudi
našim ljudem, kako je mogoče s smotreno organi-
zacijo in neuklonljivostjo pred terorjem preobraziti
celó takšna mrtvorojena deteta, kakor je militarizem,
in še celó žnjimi pomagati razvoju z uspešnimi ko-
raki naprej v tiste čase, ko se bo vsemu človeštvu
obramba s pestjo gnusila.

Tako pa zida bodočnost.

[Še ena slika iz Nemške Avstrije.]

Dunajsko mestno občino vladajo socialisti. In
ta vlada je tako dobra, da je danes Dunaj morda
edino mesto na svetu, v katerem more 90% pre-
bivalstva živeti človeško življenje, čeprav je avstrijs-
ka republika po zaslugi njene sedaj vladajoče črne
in bele buržoazije ena najbolj revnih držav. Never-
jetno mnogo dobrega je že storil Dunaju socialistični
režim, odkar ga je iztrgal krščanskemu režimu. To
priznavajo vsi, ki vedo, da je tam mogoče živeti
kakor pred vojno, to priznavajo celó voditelji av-
strijskih klerikalcev. Njih kancelar, pop in doktor
Seipel n. pr. se je te dni javno pohvalil, da je nje-
gova zasluga, če gre danes Dunaju dobro in sicer
zato njegova, ker mu je baje pomagal s svojim
„sanacijskim“ delom, to se pravi s tem, da je Av-
strijo v Ženevi prodal, najemnike pa hoče brez zi-
danja novih stanovanj izročiti odlokom in cenam in
muham hišnih gospodarjev. To sta le dva zgleda te
čudne, usmiljene, kratkoma: katoliške sanacije. Še
krave se ji smejejo po Avstriji in Seiplovi samo-
hvali v zadevi dunajske občine tudi, ker vsakdo
lahko vidi, da hodijo navzlic Seiplu in njegovemu
delu druge občine na kant, samo če imajo katoliški
ali kak drugi zastop namesto socialističnega.

Baš ker nameravajo popje v Avstriji vse na-
jemnike postaviti na cesto, v podzemlja in kanale,
so sklenili socialisti na Dunaju, da zgradijo 25.000
novih stanovanj! Toda odkod ogromni kapital za to
silno zidavo? Novi davki? — Ne! — Za božjo
voljo, kako ne, ali so že sedanji tako ogromni, da
zadostujejo? Potem pa ljudstvo pod njimi umira,
nikar pa ne, da bi v dobrih prilikah živel, kakor
ste rekli začetkoma! — Zadostujejo, a ljudstvo ne
umira. — ? — No, da razrešimo uganko: ljudstvo res
malo davkov plačuje — indirektnih nobenih! — toda

tako le manj premožno ljudstvo, bogatini pa, tisti, ki žive v izobilju vsega, to izobilje tako plačujejo, kakor se za lenuhe spodobi. N. pr.: samo štiri letošnje buržujske plesne prireditve so dale za 150 milijonov — seveda avstrijskih — kron dohodkov na davščinah! Sedem največjih dunajskih bank je moralo za prvo polletje 1923 odračunati za 23 milijard davka občini! Lahko bi navedli še dolgo rajdo takih števil, ki po eni strani dokazujejo, da živi na Dunaju Seiplova buržoazija kakor prešič ob koritu, da jo znajo pa po drugi strani socialisti tako pritiskati, da se vzdržujejo iz vseh teh dohodkov brez škode za proletarske žepe vse socialne komunalne ustanove. Na Dunaju imajo progresivni davki na stanovanja, ki donosa ogromne vsote. Ena zadnjih „Arbeiter Zeitung“ ugotavlja n. pr. s ponosom, da ne plačujejo paraziti za šestkrat večje stanovanje samo šestkratni davki, temveč šeststokratnega. [Primerjaj s tem gospodarstvo naših disidentov. V Ljubljani so se Kocmurjevci v občinskem svetu smejali, ko smo mi predlagali, naj se tudi za Ljubljano uvede tak davki. Odklonili so ga. In ti ljudje imajo avstrijski socializem ob vsaki priliki v ustih!]

Zdaj bodo naši bralci menda že razumeli, kako je mogoče, da bo imel Dunaj v petih letih 25.000 novih streh za prebivalce, ne da bi se kdo proletarskih žepev niti dotaknil. In stale bodo navzlic temu, da so zakričali vsi kapitalistični, krščanski, judovski in „brezverski“ listi kakor na komando proti nameri dunajskih socialistov. Šmoki se s tem samo smešijo in ubijajo. Glavni boben avstrijske klerikalije „Reichspost“ je te dni enkrat priobčil briljanten članek proti temu primeru socialističnega sanacijskega dela, v katerem skuša v znoju svojega obraza dokazati, da je tistih 25.000 stanovanj škodljivih moralno, socialno, politično, gospodarsko in kaj mi vemo kako še. Na koncu pa, ko že nima nobenega drugega razloga več, jo polomi z najbriljantnejšim: Sicer pa hočejo socialisti izvesti samo načrt, ki ga je imel v mislih že pred dvajsetimi leti pokojni dunajski [klerikalni] župan dr. Lueger. — To se pravi: Če pa boste svojo misel le izvršili, saj ne bo vaša, temveč — naša... Saj smo zgorej napisali, kako se Seipel hvali s — socialističnim perjem. Črnuhi so pač komedianti bili, so in ostanejo, dokler jih njihov patron črni vrag s seboj ne vzame. Dva tisoč let že komedianstva počnejo, začnajo jih v cerkvi z Bogom, končavajo jih kje zunaj s politiko, gospodarstvom, kar pač pograbijo v svoje namene. Ni zlodja, da jih ne bo ljudstvo spregledalo! Samo naši Slovenci so menda komediantom in komediantstvom tako naklonjeni, da pozabijo ob njih na svojo pamet, dušo in kruljenje v želodcu...

Razno.

Klerikalci se izdajajo za stranko revnega ljudstva in imajo vso svojo številčno moč res od njega, kajti Prešeren pravi: „Neumnost in ubožnost sta sestre“. Toda to neumno ubožnost je treba pri volitvah loviti in tak lov velja mnogo denarja. Kdo ga da? Nekaj ga že znosi neumnost skupaj, pa to ni dovolj. Zato pa je treba, da poseže v žep drugačno „revno ljudstvo“! V Avstrijski republiki so sklenili veleposestniki zbrati vol. sklad tako, da bo dal vsak za vsak ha svoje zemlje po 2000 K. Vseh teh revežev je 906 in vsi skupaj imajo samo 603.330 ha, torej bodo nabrali 1.206.660.000 K. Ta milijarda je sicer samo avstrijska, pa vendar je vredna 1.568.658 dinarjev ali dobrih 6 milijonov naših kron. In za katero stranko so zbrali ti reveži svoje vinarčke? Sklenili so, da bodo „stopili v zvezo s krščansko socialno stranko in dali tej stranki volilni sklad na razpolago.“ Tako pišejo v svoji tozadevni okrožnici ki so jo sicer razposlali bolj po tihem, v časopise je niso dali, ampak hudobni in s hudičem zvezani socialisti so jo v „Arb. Ztg.“ 16. t. m. objavili s podpisni vred.

Na kongresu upravnih svetnikov Ljudske tiskarne 12. avg. t. l., ki ga Korunovci imenujejo tudi „kongres SSJ“, so ti upravni svetniki sklenili, „da se morajo z dnem kongresa vsi dosedanjí socialistični listi „Enakost“, „Zarja“ in „Naprej“ združiti v nov tednik „Socialist“. Okrožnica, ki jo objavlja „Socialist“ 13. sept., pravi, da od tega časa „Naprej“ in „Ljudski glas“ nista več upravičena izhajati. Dr. Korun torej menda res misli, da se da za 1.500.000 K kupiti patent za socializem na Slovenskem!

Ista okrožnica tudi zopet ponavlja, da je bilo na tem „kongresu“ 25 organizacij s 1667 člani, katere organizacije so pa to bile, so pa objavili samo enkrat, pa brez števil in niti tega nismo zvedeli, kateri delegat je katero zastopal, kar pavšalno smo zvedeli za imena brez navedbe kraja. Kdo n. pr. je zastopal Bloke? Kako in kaj je bil izvoljen? Itd. Že na licu mesta so ugotovili, da so Leše in Prevalje ena sama organizacija, Doberšek se je vendarle ženiral zastopati dve — pa Čebularju pride vse prav zapisal in štel je obe, „da nas bo več“, in še zdaj piše o 25! V nekem listu smo pa celo čitali, da jih je bilo 40. S tem, da kažejo na svojo množico, hočejo šele loviti, da spravijo kaj skupaj. Zavedno delavstvo, ki objavlja svoje organizacije, ne bo verjelo, dokler ne sprejmete načela javnosti tudi vi. Pišejo tudi, da bodo delali načelno in stvarno brez taktike laži in obrekovanja. Načelno in stvarno znajo pa samo — molčati. Še danes niso povedali, kdo je upravni svetnik Ljudske tiskarne, in še marsikaj drugega, samo nam so očitali, da lažemo, da smo nepošteni itd. Treba bo povedati, v čem lažemo, v čem smo nepošteni, da bo sodilo ljudstvo, ne pa — dr. Korun sam. Načelo javnosti vas bo tolklo!

Dr. Korun je 12. avg. rešil socializem popolnega razsula. Čebular piše: „Zopet smo združeni v močni socialistični stranki, ki kaže že danes [12. sept.] dobre sadove, to je, da se vidno zopet zvišuje število članstva.“ Kdo pa to vidi? Delavstvo bi zelo rado tudi videlo in prosi Čebularja kot tajnika Koruna — Korenove SPJ, da naj to zvišanje objavi, da ne bo vidno samo za Čebularja. Vsaj tistih 1667 naj objavi, da homo videli odkod so. — V tiskovinah, ki jih razpošilja te dni, zahteva od vseh članov, da morajo navesti svoje dohodke. Po katerem pravilniku pa to zahteva? Dr. Korun se mu bo uprl in Koren tudi! Kajti čeprav sta težkim socialistom davki znižala na 30 Din, jima to nič ne pomaga, če bosta morala povedati, koliko imata dohodkov. Predno je Čebular to zahteval, bi bil moral izvršiti pri teh dveh idejni predpripravi!

Posrečila se je tudi barva znamk, ki bodo za težke socialiste rumene. Toda vjema se pa samo idejno, kajti v Internacionali pomeni rumena barva organizacije, ki služi kapitalistom, ne pa kapitalistov samih, to je tistih, ki vstopajo v kartele proti delavcem. Rumena barva pomeni torej bolj neumne delavce ne prebrisanih. Priznavamo pa, da sta idejno obe vrsti sorodni, kdor hoče biti tepen, mora najti koga, ki tepe. — Navadni člani bodo imeli pri Korunu bele znamke, ker se tudi vjema: zelo nedolžni bodo — če jih kaj bo. Pa jih bo že Čebular naredil vidne.

„Slovenčeva“ logika gre rakovo pot. V sobotnem listu so prinesli „Slovenčarji“ majhno notico, kjer so ozmerjali socialiste v Jugoslaviji za social-koritarje. Rekli so, da bodo Angleži debelo gledali, ko bodo zvedeli od svojih odposlancev, kako so jugoslov. socialisti centralistični in legitimistični. Spodaj pa izjavljajo, da so se socialisti vsega sveta — torej tudi angleški — spremenili v lakaje velekapitalizma. Kolikšna čast! Toda nam se zdi vsekakor čudno, da bi se Angležem čudno zdelo naše „centralistično in legitimistično“ nastopanje, če so tudi oni ravno takšni. Mogoče je samo dvojje: ali so se „Slovenčarji“ sporekli s pametjo in pozabili na logiko, ali pa jim je kdo poslal netočno poročilo. Oboje je zanje kvarno, ker bi netočnih poročil sploh ne smeli sprejemati, že radi „inteligentnih“ čitateljev avtonomistične trobente. Zato pričakujemo drugič večje doslednosti, posebno če se bodo vrgli v tisto smer, kjer je zanje odzvonilo.

Komunistična Internacionala in Rdeča Stokovna Internacionala se obračata na socialistično Internacionalo in amsterdamsko strokovno Internacionalo z odprtim pismom (katerega priobčuje tudi „Borba“), v katerem stavita naslovljenkama predlog za skupno diskusijo o vseh praktičnih korakih, katere morajo podvzeti internacionalne proletarske organizacije, da podprejo revolucionarni pokret delavstva v Nemčiji. Konferenca naj bi obravnavala o sledečih točkah: 1. Organiziranje vsestranske pomoči nemškim delavcem po internacionalnem proletariatu. 2. Prepotrebni koraki za borbo v svrhu zdržanja miru. Ker se bliža kriza vsak dan vrhuncu, je vsak dan dragocen. Konferenca naj bi se vršila v Moskvi, vendar sta pozivljajoči inštanci pripravljene, da se vrši v kakšnem drugem kraju. — V času, ko so dobili nemški komunisti iz Moskve strikten nalog, naj se zvežejo z nemškim fašizmom za razbitje nemške republike in to zvezo tudi že praktično izvajajo s tem, da streljajo na nemške socialistične proletarce, smrdi ta predlog po znanem smradu „enotne fronte proletariata“, ki so jo komunisti uresničili v zvezah z buržoazijo. Pri nas na pr. s črno buržoazijo (ljublanski občinski svet, polomijska koalicija neodvisnih in črnjakov pri sedanjih stavki v Trbovljah ter v mariborskih železniških delavnicah itd.). Če imajo socialistični zastopniki pri obeh Internacionalah en sam prašek soli v glavi, bodo s tem smrdljivim papirnatim predlogom seveda peč zakurili. In mi že mislimo, da imajo soli več nego za en prašek in več nego vsi meščansko-proletarski akrobati v Moskvi in povsod drugod, kjer se backi njihovim produkcijam divijo, namesto da bi se nad njimi zjokali.

Izjava. Podpisani preklicujem vesti, ki sem jih raznašal napram predsedniku Unije slov. rudarjev sodr. Ivanu Kruščiču, češ, da je stavkokaz. So popolnoma neresnične in se mu zahvaljujem, da je odstopil od sodnijskega postopanja. Filip Gričar, Hrastnik, 16. IX. 1923.

Slej ali prej bo prišla vsaka gospodinja do prepričanja, da ji najbolj kaže kupovati „Pekate“, ker so ne le najboljše, ampak se zelo nakuhaajo in se jih manj potrebuje od drugih.

Socializacija.

Komur je danes vsaj nad 40 let, se spominja, kako težki boji so se bojevali v Avstriji za splošno in enako volilno pravico, predno je bila izbojevana peta kurija. Pozneje je šlo gladkeje, čeprav nam proletarce v škodo. Peta kurija je namreč odpirala oči in kapitalistom jih je odprla hitro, takoj so spoznali, da je treba dati vsaj vsem moškim popolno volilno pravico, ki bo za vse enaka, torej brez kurij, drugače bodo izpregledali proletarci prekmalu. Tako smo dobili splošno in enako volilno pravico vsi moške — predno smo izpregledali, da ta pravica nič ne pomeni, če nismo izobraženi in zavedni, posebno pa ne, če se naše žene kot nevolilke nič ne zanimajo za javno življenje, če nas kot

nevedne družice še zadržujejo, namesto da bi nam pomagale.

Le kdor se spominja prejšnjih bojev, predno je bila izbojevana peta kurija, le ta ve, kako je takrat geslo volilne pravice natančno delilo kapitaliste od proletariata, in kako dobro smo vedeli, da je kapitalistični hlapec vsak, kdor je zagovarjal pravico gospode in razlagal, da „navadni delavci“ ne potrebujejo volilne pravice in da bi je niti rabiti ne znali.

Dandanes si ne upa nihče več tako govoriti, zato pa tudi mnogokrat ne moremo ugotoviti, kdo je naš, kdo pa plačanec nazadnjaštva. Zato je bilo delavstvo pri takratnih bojih enotno, danes pa ni. Treba je najti nadomestilo, in zdi se nam, da ga ni težko najti!

Socializacija je bilo geslo od prevrata, od konca svetovne vojne. Vseposvods si slišal in čital to besedo in tudi sam si jo mnogokrat izgovoril, čeprav morebiti niti dobro vedel nisi, kaj pomeni. Vedel si le to, da bo socializacija odpravila krivice, in to ti je bilo dovolj, da si jo z drugimi vred zahteval.

Kapitalisti so vedeli, da pomeni socializacija konec njih gospodarstva. Toda ker je socializacijo ves narod zahteval, si niso upali govoriti proti njej, ampak so kričali z narodom vred: „Socializacija hočemo!“

In narod je bil v svoji lenobi vesel, da so gospodje tudi za to in je samozavestno čakal, kdaj gospodje to socializacijo spečejo in kakšna bo. In dočakal je čudno socializacijo! Socializirali so tako, da je narod zgubil vse, kar je imel in še svojo zavest povrhu. Kajti čeprav je zdaj socializacije že konec, narod še vedno upa nanjo in govori o njej, čeprav ne ve dobro, kaj je to.

Kapitalisti pa niso zgubili svoje zavesti, ampak so že prav odločno ne le v skritih dejanjih, ampak tudi prav jasno in tudi v tisku povedali, da socializacije ne marajo, naj le še nadalje ostane stari božji red, po katerem gospodje uživajo, delavci pa delajo in stradajo.

Odkar so kapitalisti to povedali, bi bila lahko nastala ločitev med njimi in proletariatom tako jasna, kakor je bila nekdanj zaradi volilne pravice. Pa ni nastala. Kapitalisti so to preprečili s tem, da so ustanovili po vseh strankah posebne limanice za delavstvo. Klerikalci imajo svoje krščanske socialce, ki pridno kriče: „Dajte nam socializacijo!“, narodnjaki imajo svoje narodne socialiste, ki kriče isto, tudi Žerjav ima svoje, ki zapeljujejo narod z isto vabo. Tako imajo vse stranke dvojno železo v ognju: za zavedne kapitaliste odkrit boj proti socializaciji, za nezavedne proletarce pa obljubo najsladkejšje socializacije. Da bo še bolj držalo, kažejo na Kristana, Koruna in druge kapitaliste, ki so se ali pa se še imenujejo socialiste, češ, pogledajte kakšen je mednarodni socializem, pustite ga in pristopite k nam, pri nas je edino upanje na socializacijo.

In narod jih v svoji lenobi posluša in verjame zdaj tem, zdaj onim, kakor je pač razpoložen, enkrat bolj na nebeško kraljestvo, drugič bolj na narodno, zmeraj pa na svoje, ki ga ni, ker je namesto njega pekel. Da, pekel je danes ljudsko kraljestvo.

Kaj je socializacija? Socializacija pomeni prehod iz individualističnega v družabno gospodarstvo. Razen tistih stvari, ki jih potrebuje človek za svojo osebo in tistih, s katerimi ali na katerih dela sam brez najetega delavstva, naj postane vse skupna last. Da bodo ta prehod izvršili kapitalisti, ki imajo vse v rokah, tega danes nihče ne veruje. Kdor količaj misli, ve, da bodo morali to izvršiti delavci.

Nadaljnje vprašanje je, kje naj delavci s socializacijo začno. Komunisti so mislili, da je treba začeti n. pr. pri Trboveljski premogokopni družbi. Seveda je niso mogli prisiliti niti da bi račune pokazala. Mi pravimo, da je treba pričeti pri sebi, da je treba socializirati najprej tisto, kar imajo delavci socialisti sami, kar imajo socialistične organizacije. Kadar bo socializiran naš konsum, kadar bodo socializirane naše tiskarne, naše pekarnice, naše mizarne delavnice itd., takrat bo res izvršen začetek socializacije. V vseh teh in takih „socialističnih“ podjetjih pa dozda o socializaciji ni ne duha ne sluha. Posamezniki vladajo, člani pa se bodisi ne zavedajo, ali pa jih ni [imamo n. pr. tudi zadruge, ki nimajo niti 10 članov.] Take zadruge gredo individualistično pot, pot do blagostanja nekaj posameznikov, ne pa vsega delavstva. Razumljivo je, da take zadruge nasprotno našim načelom in da predvsem ne marajo socializacije niti na političnem polju, to je, ne marajo, da bi v politični stranki odločevali vsi člani, ampak priznavajo samo svojim prijateljem toliko znanja, da lahko zvedo resnico, vsem drugim pa resnico skrivajo in jim potem pravijo, da ne smejo odločevati, ker se niso ničesar naučili.

Pa so se naučili. Stranko so si popolnoma socializirali in vsak dan bolj napreduje med delavstvom zavesl, da je stranka njihova. Zato jo tudi vzdržujejo po načelih socializacije, vsak prispeva po svojih zmognostih. V vseh krajih še ni prodrla misel progresivnega davka, marsikje še žene zadržujejo svoje moške, češ, kaj boš več plačeval nego drugi, kar potuhni se, saj ne vedo, koliko imaš draginske doklade itd. — toda tudi tam se vrše debate, tudi tam vprašujejo zavedni sodrug: „Ali misliš, da je boljše, če denar zapijem, nego ga dam za svojo bodočnost?“ In taki ljudje bodo zmagali: najprej v svoji družini, potem v stranki, potem v zadrukah. Tako pridemo do socializacije.

Pravilnik.

(Konec.)

§ 11.

1.) Odbor ODS se sestane redno vsak mesec enkrat in to na vabilo tajnika kot izvršujočega organa. V nujnih slučajih se skliče izredna seja.

2.) Vsi člani KDS ali ODS so dolžni se udeleževati sej. Vsak delegat oz. član kateregakoli del. sveta, ki ne more priti na sejo, je dolžan, da svoj izostanek pred sejo ali pa vsaj pri prihodnji seji opraviči.

§ 12.

Namesto člana, ki bi trikrat zaporedoma izostal od sej KDS ali ODS, je dolžna delegirati dotična organizacija, kateri ta delegat pripada, drugega delegata, ki bo svojo dolžnost redno izvrševal.

§ 13.

Poslovanje odborov KDS in ODS je določeno na eno leto. Doba poslovanja za PDS se določi na kongresu.

§ 14.

IV. Delokrog.

Dolžnost KDS je, da skrbi za napredek splošnega socialističnega gibanja v svojem področju in da vodi statistiko, kakršno mu predpiše tajništvo ODS.

§ 15.

Odbor KDS mora gledati na to, da vršijo v njegovem delokrogu podružnice strok. društev svojo dolžnost napram svojim centralam.

§ 16.

Odbor KDS sme tudi, kadar se mu zdi to potrebno, izvoliti kontrolo, da kontrolira centralo, proti kateri je prejel pritožbe.

§ 17.

Na poziv tajništva ODS je odbor KDS dolžan dati na razpolago vsa pojasnila o strok. gibanju dotičnega kraja.

§ 18.

V notranje posle posameznih podružnic se vmešava odbor KDS le na zahtevo katerega osrednjega društva. Taka zahteva mora iti preko tajništva ODS.

§ 19.

V izrednih slučajih, n. pr. pri nevarnosti poverbe itd., sme odbor KDS posegati tudi brez dovoljenja pristojnih osrednjih društev, mora pa naknadno javiti o svojih ukrepih dotičnemu osrednjemu društvu in okrožnemu tajništvu ODS.

§ 20.

Na zahtevo tajništva ODS je pa odbor KDS upravičen umešavati se v podružnične posle tudi proti volji osrednjega društva.

§ 21.

Če je kaka podružnica ali sekcija v mezdnem gibanju, oz. pred meznim gibanjem, je dolžna obvestiti o tem KDS in pristojno centralo.

§ 22.

Ako se začne v kaki podružnici napadalna stavka, ne da bi bil o njej že prej obveščen KDS in tajništvo ODS oz. ne da bi pristojno osrednje društvo stavko odobrilo, nima ta podružnica pravice do ugodnosti po § 27. tega pravilnika.

§ 23.

Pri vseh stavkah, ki jih vodijo organizacije, katere so po tem pravilniku priznane, delegira organizacija svojega odposlanca, da vodi stavko in stavkujoče moralno podpira. V krajih, kjer je sedež tajništva ODS, pripada ta naloga v prvi vrsti dotičnemu tajniku, odbor KDS pa mu prideli za pomoč še enega člana.

§ 24.

Sklepanje.

Glasuje se na vseh sejah javno. V slučaju, da so vsi predstavniki dveh podružnic proti predlogu, ki ga je večina sprejela, je potrebno, da se predloži ta zadeva v sklepanje odboru ODS. Odbor sklepa z navadno večino glasov. Sklepčen je odbor, če je navzočih 2/3 članov.

Ta določba velja za KDS in za Okrajni kakor tudi za ODS in za odbor PDS.

§ 25.

Ako je odbor KDS prepričan, da sklepi širšega foruma niso v soglasju z amsterdamskimi smernicami, se sme pritožiti na prvi kongres strokovnih organizacij.

§ 26.

Za izdatke, ki niso v soglasju s pravilnim poslovanjem KDS, odgovarjajo povzročitelji sami osebno.

§ 27.

Krajni odbor KDS ima pravico razpisati nabiranje prostovoljnih prispevkov za obče cilje pokreta ali za posamezne pokrete v kraju. Iste pravice pristojajo tudi odboru ODS.

§ 28.

Da se delavstvo z uvedbo Delavskih svetov čimprej seznani, je potrebno, da ima vsak odbor na svoji štampiljki napis: KRAJEVNI DELAVSKI SVET ali TAJNIŠTVO OKROŽNEGA DELAVSKEGA SVETA itd. Tak napis morajo imeti odbori tudi na lokalu, kjer poslujejo, označen in razviden.

§ 29.

Ta pravilnik stopi v veljavo takoj, ko ga kongres strokovnih organizacij za Slovenijo sprejme.

Iz stranke.

Čitajte današnjo notico pod naslovom „Klerikalci“! Delavci se sicer ne štejemo med revno ljudstvo; kdor dela, ni reven; vendar vemo dobro, da ne bomo nikdar spravili skupaj toliko denarja, da bi mogli pri volitvah meriti se s klerikalci. Pač pa se bomo merili z njimi glede zavednosti. Razširjajte torej socialistično zavednost, delajte za volitve že zdaj! Čitajte in razširjajte delavski tisk in podpirajte tiskovni sklad, s tem najbolj uspešno delate proti volilni demagogiji. Brez tega dela boste imeli pri prihodnjih volitvah zopet vse polno „socialističnih“ list.

Novopečeno tajništvo osebnih pristašev posameznih „socialistov“ v Celju ni toliko pošteno, da bi reklo: Sodrugi, ki ste nam šli na lim, vrnite vse tiskovine (legitimacije, znamke itd.) „starega“ pokrajinskega tajništva SSJ „staremu“ pokrajinskemu tajništvu SSJ v Krškem. — Te poštenosti to novo tajništvo nima, temveč piše po svojih okrožnicah, naj vrnejo vsi te tiskovine njemu samemu. Dobro se to novopečeno postavljenemu tajništvu v Celju drži slovenskega komunističnega načela: „Kar je tvoje, to je moje, kar je moje, te pa nič ne briga.“

Jesenice. V nedeljo dne 23. t. m. ob 9. dop. se bo vršil v Delavskem domu na Savi javen shod s sledečim dnevnim redom: 1.) Notranji in zunanji politični položaj. 2.) Razno. Vsi, ki si služite svoj kruh z delom, na shod!

Za julij so ta teden obračunale:

Zadnji izkaz:	članov	462	Din	791'20
14. Škale	46			64'40
15. Prevalje-Leše	30			42'—
16. Čatež	6			8'40
17. Celje	251			432'60
18. Gorje	19			39'20

Skupaj članov 814 Din 1377'80

Za avgust so obračunale sledeče organizacije:

	članov	12	Din	16'80
1. Mislinje	15			35'25
2. Brežice	42			69'30
3. Hrastnik I.	20			20'—
4. Prevalje-Leše	10			23'80
5. Videm-Krško	6			8'40
6. Čatež	23			35'—
7. Velenje	46			71'30
8. Škale	122			181'30
9. Trbovlje	49			88'50
10. Jesenice	16			45'50
11. Ljubljana				

Skupaj članov 361 Din 595'15

Tiskovni sklad.

Zadnji izkaz:	Din	12.358'25
M. Pondelak, Videm ob S.	2'—	
Ciril Böhm, Celje	20'—	
M. Pevec nabral v Škalah	20'—	
J. Jeram, Jesenice	2'—	
Ivan Grabner, Žerjav-Črna	5'—	
Pomotoma izostala objava v „Napreju“ št. 170:		
Franc Iskra, Jesenice	3'—	
Feliks Iskra, „	3'—	
Jurij Jeram, „	4'—	
Dalje so darovali:		
Viktor Svoboda, Gorje	10'—	
Andrej Jakopič, Gorje	10'—	
Ant. Rekelj	5'50	
KDZ v Gorjah obvezni prispevek	3'25	
	Din	12.446'—

Vestnik Svobode.

Okrožni zlet DTE v Hrastniku se bo vršil v nedeljo 23. septembra. Popoldne bodo nastopili telovadci — člani in članice — s prostimi vajami za Olimpiado v Pragi in za zlet na Slovaškem in z vajami na orodju. Zletniki z društveno legitimacijo „Svobode“ bodo plačali vstopnino za celodnevne prireditve 4 Din, neorganizirani pa za sedeže 7, za stojališče 5 Din. Vse organizacije „Svobode“ naj izvolijo primerno število rediteljev, prinesejo naj tudi prapore s seboj, katere jih imajo. Za vse informacije se obračajte na zletni odbor DTE v Hrastniku.

Okrožni zlet DTE „Svobode“ v Šoštanju je ponovno pokazal, kaj zmora solidarnost in požrtvovalnost socialističnega delavstva. Domači sodrugi in sodružice so se s predpripravami potrudili zadovoljiti došle goste. Prve vrste zletnikov, ki so se pripeljali v soboto ob 5., je pozdravil delavski pevski zbor iz Šoštanja, odzdravili so mariborski „Svobodaši“, nakar smo odšli v hotel „Union“ k koncertu. Pred koncertom je prikorakala „Svoboda“ v 6 — 7 urni hoji iz Črne, katero smo burno pozdravili. Koncert je končal z najlepšim uspehom, buržoazija je ponovno morala priznati zmornost delavskega razreda.

Drugi dan smo po sprejemu gostov ob pol 9. odšli na glavni trg k zborovanju. Zborovanje je otvoril s. Rožič (Šoštanj) in iskreno pozdravil goste. Govorili so še ss. Bajt in Klenovšek (Trbovlje), Koren (Celje), Vidović (Maribor), za Udarnike pa Andrej Svetek (Šiška). Mariborska „Svoboda“ je zapela marselezo in telovadci so odkorakali na telovadišče k vajam za nastop.

Po obedu smo odšli z godbo na čelu vsi zborovalci od hotela „Kunst“ na telovadišče. Člani in članice so pokazali svoje zmornosti v prostih vajah in vajah na orodju. Sokolice, ki so prej zasmehljivo gledale naše članice, so prebledevale od strahu, ko so jih videle na orodju, v svoji korumpiranosti so pa izjavile, da to ni več telovadba, ampak cirkus. Za nje gotovo, ki iz komodnosti kaj tacega še daleko niso in ne bodo zmorne.

S telovadišča smo šli na veselični vrt, kjer smo se neprisiljeno med petjem in godbo zabavali do odhoda prvega vlaka. Prvi del zletnikov nas je zapustil ob pol 6, in se odpeljal med prepevanjem socialističnih pesmi, da se ob prostih urah še temeljiteje pripravlja za bodoče delo. Ostali zletniki so nas zapustili ob pol 9. Stiskali smo si roke in drug drugemu klicali: Pozdravljeni, pionirji socialistične bodočnosti.

Zaključno delo izvršuje sedaj šoštanski odbor DTE in se tem potom najtopleje zahvaljuje vsem, ki so žrtvovali dneve in noči ter svoje sile za čim boljši uspeh našega nastopa. Posebno zahvalo izrekamo vrlemu našemu voditelju s. Adolfu Hoferju z željo, da vztraja pri tem delu do konca. Socialistično delavstvo se kljub svoji socialni revolucionarnosti podvrže disciplini, ki je zanj potrebna, in bo z mnogimi nastopi še dokazalo, da je zmorno še mnogo več, kakor doprinese korumpirana buržoazija. Može in fantje, dekleta in žene, ki si z žulji služite svoj kruh, spoznajte, kje je za vas mesto, in množite naše vrste, ker s tem množite tudi kruh sebi in svojim otrokom. „Naprej, naprej, naj robstva moč razbije duha meč!“

Poziv. V nedeljo dne 23. sept. vsi člani šoštanske DTE na zlet v Hrastnik. Ne zamudite jutranjega vlaka. Dobrodošli tudi drugi člani „Svobode“. — Načelnik DTE-Šoštanj.

Splošna delavska Zveza „Svoboda“ podružnica v Radečah je imela dne 10. septembra 1923 društveni občni zbor, ki pa za tukajšnji okraj in razmere ni bil posebno dobro obiskan od članov, pač pa se je udeležilo nekaj novih članov in tudi Zidani most je bil po sod. Ivanu Vodišku zastopan, ker so se Zidanmoščani priključili z vsem inventarjem k radeški podružnici. V novi odbor so bili izvoljeni: za predsednika Alfred Pičinin, namestnik Matko Ferlič, tajnik Karl Fuks, namestnik Avgust Jeglič, blagajnica Franciška Pičininova, namestnica Rozalija Jegličeva, preglednik rač. Stanko Pajk, namestnik Ivan Vodišek. Odborniki: Ivan Bevk, Marija Završnikova, Ludvik Strniša, Jozefa Kovačičeva, Vincenc Tabor, Ivanka Medvedova. — Za dramatični odsek: Matko Ferlič, Karl Fuks, Rozalija Jegličeva in Helena Pajkova. Sklenilo se je, da se vpelje pouk esperantskega jezika, takoj ko dobimo učitelja. Nadalje se je sklenilo, naj se ustanovi tudi pevski zbor. Da bo mogoče sklepe občnega zbora čimprej uresničiti, naj se takoj skliče odborova seja, na kateri naj se izvrše vse tozadevne priprave. Sodrugi in sodružice, vaša dolžnost je takoj pričeti z agitacijo. Na delo torej, da bo tem lepši uspeh. Odbor.

Krfa Italijani še niso izpraznili. In ga menda tudi ne nameravajo. Pač pa zasedajo nove grške otoke.

Reško vprašanje je grozilo povzročiti grd konflikt med Italijo in nami. Zdaj se je stvar nekoliko pomirila, ker se naša vlada vsaj na videz noče ukloniti. A Italijani so na Reki vzeli vladno vendarle v svoje roke.

Na Španskem je izbruhnila vojaška revolta, ki je upostavila fašistovsko-vojaško diktaturo. Glavni vzrok temu je v neuspehih dosedanjih vlad v Maroku, kjer so Španci doživljali večne poraze v bojih z vstaši. Nova vlada se hoče boriti tudi proti organiziranemu razrednemu proletariatu z vsemi sredstvi.

Širite »Naprej« in »Ljudski glas«!

Glej, sin človekov!

(Obljubljena fotografija doktorju Korunu.)

Gospod dr. Korun se gotovo še spominja, da mu je neki nevredni izvržek nove pokraj. organizacije SPJ za Slovenijo po končanem celjskem kongresu obljubil izdelati fotografijo v zahvalo za prijazen stisk roke v slovo. G. doktor bo to fotografijo najbrže kmalu potreboval, ko se bo vozil k glavnemu samolastnemu partijskemu odboru v Beograd po smernice za spojitve z zarjansko skupino, ali precizneje: s konsorcijem Zarje. Prepričan pa sem jo izgotovil — in to mi naj pač vsi prizadeti odpuste —, da bi mogla služiti za priobčitev v prvi številki „Socialista“ in bi pod njo kakšen Eržen ali Petejan napisal uvodnik: da je bil sin človekov, zvesti hlapec socializma in vneti gospodar slepcev preganjan in zatiran od nasilnega načela progresivnega davka, da pa je s pomočjo pristašev vstal v vsem svojem veličanstvu od smrti in zavzel kontrolno mesto nad zedinjeno proletarsko fronto v Sloveniji.

Predvsem je dr. Korun čistokrvni advokat, ki opusti to svojo pravico le takrat, kadar je prisiljen stopiti pred široko odprte oči delavstva. Brez tega

advokatskega patenta je pa revež precej zmešan. To sem posnel iz momenta, ko si je predrznil s. Bračič iz Pragerskega vprašati kongres za resnico o „Ljudski tiskarni“. Težko bi se bil izvil dr. Korun kot predsednik kongresa, da ga ni rešil iz sitnega položaja njegov prijatelj Uratnik s predlogom za izvolitev posebnega odbora, ki bi naj definitivno pobil vse napačne domneve o tej tiskarni, katere sugestivno vsiljuje „Naprej“ svojim bralcem.

Samo to je dokaz, da dr. Korun brez svoje advokatske kariere s težavo izhaja. Da pa so jurični paragrafi, v katere je zavito advokatsvo, večkrat v neskladu s socialistično moralo, je jasno in ni torej dvoma, da dr. Korun kot zastopnik teh paragrafov ne more biti socialist, če pa se teh paragrafov otrese, mora nesiguren v soc. ideologiji umolkneti. To je ena poteza.

O drugi in tretji se je pa že precej pisalo: o Korunovi borbi proti progresivnemu davku in o ponudbi pokrajinskega odbora, naj stopi dr. Korun v stranko službo kot advokat.

Progresivni davek Korun ne priznava, ker trdi, da je boljše, če radovoljno plačuje stranki svoje prispevke, kakor da ga k temu prisili statutarčna določba. Jasno! V tem slučaju ne bi bil nikakor primoran izpovedati svojih dohodkov pa bi ostal vseeno pošten: poštenost bi si pridobil z lahkoto. Če pa bi se uveljavil progresivni davek, bi bila s poštenostjo precej komplicirana zadeva, ker bi bilo vendar malo prehudo pokazati globoke žepe, če že drugače ne, pa vsaj iz sramežljivosti, ker so baje prazni in morda še celo preluknjani. In sramežljivosti ima naš „socialistični“ apostol zedinjevanja precejšnje mero. Prisiljen bi torej bil, napačno izpovedati svoje dohodke in s tem zadeti v struno nepoštenja: ko bi to prišlo na dan, bi zgubil ugled med delavstvom in njegova zlata bodočnost bi stopila v meglo. Dvojna škoda torej: moralna in materialna.

Povedati moram pa precej, da je ta točka dalekosežnejšega pomena in da so v njej obravnavani vsi, ki se z Korunom vred branijo progresivnega davka, seveda iz čisto „idealnih“ nagibov, ker so proti omejevanju človeške svobode!

Končam, ker je list premajhen za take stvari. Če bo slika nejasna, naj si jo vsak ogleda pri luči in mogel bo spoznati osebnost, katero sem skušal podati: telo naj pa naslika kot korpus delikt kakšen pravi fotograf. — Z. A.

Dopisi.

Brežice, V nedeljo 30. tm. se bo vršil ob 9. dop. pri Grobušku javen protestni shod, na katerega

va bomo vse zainteresirane za agrarno reformo brez ozira na njih politično pripadnost. Zborovalci bodo razmotrivali protestne resolucije, katere bo v ta namen sestavil pripravljalni komite, ter jih sprejeli. Skrbite posebno vi, sodrugi, da bo shod številno obiskan.

CELJE. Cenjenemu uredništvu „Naprej“ [„Ljudski glas“]. Z ozirom na notico v Vašem cenjenem listu z dne 13. 9. t. l. št. 171, pod „Člansko zborovanje v Celju“, ki je bila neresnična, želimo, da priobčite v prvi prihodnji številki Vašega cenjenega lista sledeči popravek:

Ni res, da je bilo navzočih le 16 članov in 4 članice. Res je le, da je bilo v skupnem navzočih 33 članov in članic SSJ. Ni res, da je pozneje prišlo 10-12 pevcev društva „Naprej“. Res je le, da so bili štirje pevci že od začetka zborovanja navzoči, pozneje sta prišla le še dva pevca in en član, ki ni pevec. Ni res, da se je neki sodrug razburil radi tega, ker je Leskošek predlagal tajno proporcionalno volitev, res je le, da se je sodrug razburil, ko mu je Leskošek predbacival, da poprej plačo zapije, kakor da ženi za prehrano. Ni res, da je dobil sodrug Koren 22 glasov pri volitvah delegata in Leskošek 15 itd., ampak res je, da je bilo skupno oddanih glasovnic 32, med katerimi je bila ena prazna z napisom, da ne glasuje. Z ozirom na to, ker ima krajevna organizacija SSJ v Celju pravico do treh delegatov k državnemu strankinemu kongresu v Beogradu, se je pred glasovanjem sklenilo, da lahko vsak član voli oz. napiše na volilni listek tri imena, ali različna ali vsa tri enaka imena. Tako se je tudi odglasovalo in rezultat je bil sledeč: Sodrug Koren 66, Leskošek 15, Plankar 5, Felicijan 3, Hrastnik 3, Lah Štefan 2 glasova. Sodrug Janežič in Čebular po en glas. Torej skupaj oddanih 96 glasov. Na tri delegate pride količnik 32, katerega je dobil s. Koren dvakrat, drugi nobeden nobenega. Ker je že zgoraj povedano, da je vsak navzoči član napisal na volilni listek po tri imena, je prav lahko vsakomur izračunati število volilcev, ki so glasovali za zgoraj imenovane. Če ljubite resnico, takrat se nadejamo, da gotovo ta popravek priobčite, sicer bomo prisiljeni to laž kako drugače povedati, da bo javnost kljub temu slišala resnico. — V imenu krajevnega odbora SSJ v Celju, dne 14. sept. 1923. Rudolf Čebular, t. c. tajnik.

Op. uredništva: Takele popravke imamo radi, ker nepreklicno govore, da pošiljajo zavijači samo takrat popravke, kadar vedo, da so resnični. Če pa ne morejo nič dokazati, popravljajo kar zahrbtno. Sedaj so ponovno dokazali, da poznajo naše stališče napram objavljanju: Resnica mora v javnost! Drugi razlog, ki nam nalaga objavo je,

naše odkrito veselje nad tem, ker so Celjani storili prvi korak k poboljšanju. Pokazali so namreč, da prav dobro vedo, na kakšno mesto morajo stopiti, da odvrnejo od sebe krivico in se operejo. Nasprotno vedo, da jih „Socialist“, ne more prati: 1. ker jih nima pred kom in 2. ker mu nihče pameten ne verjame. Sedaj lahko mi odgovorimo: Vi tam okoli Koruna, je pa le še dober „Naprej“, da se nanj obračate s popravki, ker se bojite, da bi vas zavedno socialistično delavstvo obsodilo na temelju napačnega poročila. Vrh vsega je pa vaš popravek jasen dokaz, da bi ne bilo treba popravkov, če bi bili pametni in bi pošiljali dopise kontrolirane in s štampiljko opremljene. Sedaj vidite, kako nevarno je pustiti enemu poedincu delo brez kontrole. Če bi ne bili sledili klicem demagogov, bi vseh teh neprijetnosti ne bilo treba.

Šoštanj. „Orjuna“ z dne 8. VIII. 1923 piše razne laži, kar lahko dokažemo mi delavci: 1. laže prav nesramno, da nas je g. Woschnagg pripravil za napad na Orjuno, kar ni res. Res je le, da smo govorili delavci brez g. Woschnagga, da bi bilo dobro malo zastražiti tovarno; tega pa nismo, ker nismo vedeli, da imate v vaši org. take zverine. Za enkrat smo si to zabeležili, pa mislimo, da je bila to vaša prva in zadnja manifestacija v Šoštanju. Nikdar več ne boste nemoteno pratepavali mirne ljudi in streljali nanje in skozi okna. Bomo sami poskrbeli, da se občanom ne bo treba skrivati za hišne ogle, ker drugače niso bili varni pred to druhaljo. Če tega ne bo storila žandarmerija, bomo pa mi delavci skrbeli, da zabranimo nadaljnje kaljenje miru! — 2. laže „Orjuna“, da se je delavstvo, namesto da bi napadlo Orjuno, dalo k nji zapisati. Res je, da ni napadlo delavstvo, res pa ni, da bi se dalo vpisati. Če pa je med nami izdajalec, kateri si ne upa s svojim orjunaštvom na dan, ga smatramo za navadnega klečepalca, ki nima in ne bo imel vpliva na delavstvo in ga bomo tudi iz naše srede spodili. Zapomnite si, mi smo organizirana armada, ne pa cestni pretepači. To se je videlo teden pozneje na okrožnem zletu DTE „Svobode“. Kako disciplinirano in v miru se je vršilo naše proslavljanje! Zabeležite si to, vi učitelji, inženirji in drugi. Lahko ste si vzeli vzgled. Delavci, organizirajte se v organizacijo kamor spadate, ne pa, da bi v lastno skledo pljuvali. Na ta način bomo enotni in močni. Le v internacionali je naša rešitev. Vas občane, prijatelje reda in discipline, pa pozivamo, da pomagate na vseh koncih in krajih našemu kult. društvu „Svobodi“, da nam bo moglo vsem v bodočnosti pokazati pot rešitve v kulturi in disciplini. Kličemo vam še enkrat: Stojte na straži, ne dajte se premotiti od raznih demagogov, kateri tirajo nas vse v obup in pogubo!

Več delavcev.

Opozorilo:

Opozorjam vse cenj. ljubitelje mojih izdelkov [keksov], da naj pri nakupu istih pazijo na ime moje tvrdke radi tega, ker mi v tukajšnji pekarni Rozman blago ponarejajo sicer ne v kvaliteti pač pa v obliki, zavojnici, etikiranju in imenih, kar je dovedlo do opetovanih pritožb nakupovalcev, ki so bili po vnanji obliki zapeljani do nakupa tujega mesta mojega blaga.

Prva Gorenjska tvornica čajnega peciva-kekša.
A. VIDIC, JESENICE, Gorenjsko Slovenija.

GRATIS

Vam pošljem cenj. gospa svoje

Knjige in brošure

ki razpravljajo vsa diskretna ženska vprašanja. Cenj. gospa Vi morate brezpogojno čitati moje knjige, če se hočete obvarovati skrbi in bede. Na vsa diskretna vprašanja vam odgovorim promptno in vestno. Zahtevajte takoj brošuro E in pošljite Din. 10 (ne v znamkah) za odgovor.

Med. At. Bork-ko, Frankfurt a. M. Moselstraße 48.

Žika

je najboljši in najbolj zdravi nadomestek za pravo kavo. Zahtevajte jo pri svojem trgovcu:

Pražarna „Žika“ d. z. o. z.
Ljubljana — Rož. dol.

Če ne pošlješ naročnine, si kakor tisti, ki se hoče umoriti z gladom. Umor zakriviš nad vsemi, katerim naš tisk odpira oči.

Izdajatelj: Zvonimir Bernot
(v imenu pokr. odb. SSJ in KDZ.)
Odgovorni urednik I. Pirc.
Tiskarna bratov Rumpret v Krškem.

UČITELJSKA TISKARNA

LJUBLJANA, FRANČISKANSKA ULICA ŠTEV. 6
registrovana zadruga z omejeno zavezo.

TISKOVINE

ZA ŠOLE, ŽUPANSTVA IN URADE. NAJMODERNEJŠE PLAKATE IN VABILA ZA VESELICE
LETNE ZAKLJUČKE

NAJMODERNEJŠA UREDBA ZA TISKANJE ČASOPISOV, KNJIG, BROŠUR ITD.

Stereotipija

Litografija

And. Jakil

tovarna kož in čevljev d. d.

Prodajalna LJUBLJANA, Poljanska cesta šte. 13.

Bogato skladišče moških, ženskih in otroških čevljev iz telečjega boksa v vseh barvah, govedjega boksa in rjave kravine.

Solidno delo!

Nizke cene!

TRGOVSKA BANKA D. D. LJUBLJANA

PODRUŽNICE:

Maribor
Novo mesto
Rakek
Slovenjgradec
Slovenska Bistrica

ŠELENBURGOVA ULICA ŠT. 1

Kapital in rezerve Din. 17,5000.000.

Brzjavlj: Trgovska.

Tel.: 139, 146, 458.

Izvršuje vse bančne posle najtočneje in najkulantneje.

EKSPOZITURE:

Konjice
Meža-Dravograd
Ljubljana
[menjalnica v
Kolodvorski ulici]